

Beslissing 2011-18 van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heer Steven Stijnen

tegen

de VRT en Peter Vandenbempt, journalist

Met een brief van 18 maart 2011 dient advocaat Patrick Panis namens zijn cliënt, de heer Steven Stijnen, klacht in tegen de VRT en tegen journalist Peter Vandenbempt. Aanleiding is een interview met Vandenbempt dat is uitgezonden op 20 februari 2011 op Sporza radio. Namens de VRT en Peter Vandenbempt antwoordt manager sport Luc Van Langenhove op de klacht met een brief die ontvangen is op 15 april 2011. Met een brief van 10 mei 2011 repliceert advocaat Panis op het standpunt van de VRT.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft de zaak behandeld op 26 september 2011. Namens klager verscheen advocaat Patrick Panis. Journalist Peter Vandenbempt was persoonlijk aanwezig. Voor hem en voor de VRT verschenen voorts Hilde Minjauw, juridisch adviseur, en Luc Van Langenhove, manager sport VRT.

DE FEITEN

In februari 2011 wordt de samenwerking tussen Club Brugge en zijn doelman Stijn Stijnen stopgezet, nadat hij kort ervoor en totaal onverwacht al door Club Brugge naar de B-Kern werd verwezen. De directe aanleiding zijn een reeks boodschappen op internetfora gericht tegen ploegmaats van Stijnen, onder meer doelman Colin Coosemans, en tegen de clubdirectie, die door de clubdirectie aan Stijnen worden aangerekend. In de voormiddag van 20 februari 2011 worden een dertigtal spelers en medewerkers van Club Brugge door de directie op de hoogte gebracht van de feiten. Om 11.30 uur dezelfde dag verspreidt Club Brugge een perscommuniqué op zijn website, waarin wordt meegedeeld dat Stijnen met onmiddellijke ingang en voor onbepaalde tijd naar de B-kern wordt verwezen. Het communiqué luidt verder als volgt: ‘Directe aanleiding voor deze sportieve sanctie is het herhaaldelijk onprofessioneel gedrag van Stijn Stijnen, het schenden van contractuele afspraken en het toebrengen van schade aan het algemeen belang en imago van Club Brugge KV. Ter bescherming van de privacy van de betrokken personen en in het belang van een serene afhandeling van deze zaak, zal Club Brugge hierover geen verdere communicatie meer voeren.’ Om 16.18 uur wordt Peter Vandenbempt hierover geïnterviewd voor radio Sporza. In het interview geeft Vandenbempt toelichting bij de gebeurtenissen, en legt hij ook uit wat de concrete feiten waren die aanleiding waren voor de sanctie. Om 19.40 uur nemen de vriendin van Stijn Stijnen en zijn broer Steven, die klager is in deze zaak, in een persmededeling ‘alle verantwoordelijkheid voor de geposte berichten op zich’.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Klager voert twee fundamentele bezwaren aan tegen het interview van Peter Vandenbempt op radio Sporza. In de eerste plaats betwist klager dat Vandenbempt het recht had om informatie naar buiten te brengen die Club Brugge intern wilde houden. De clubdirectie had in de

voormiddag de spelers en medewerkers op een besloten vergadering ingelicht over de ware redenen voor de sanctie tegen Stijnen, met name de internetberichten die hem werden aangewreven. In het persbericht dat om 11.30 uur werd verspreid, is echter enkel in algemene bewoordingen meegedeeld dat er een sanctie was genomen, en werd er in redelijk algemene termen bericht over de redenen die daaraan ten grondslag lagen. Vandenbempt heeft dan enkele uren later, op basis van informatie die hij vermoedelijk van spelers of medewerkers van Club Brugge had verkregen, meer details bekendgemaakt over de zaak. Klager is van mening dat dit naar buiten brengen van inside-informatie een inbreuk uitmaakt op de journalistieke beroepsethiek. Het radio-interview van Vandenbempt heeft bovendien tot gevolg gehad dat de zaak is geëscaleerd. Mocht Vandenbempt de informatie niet naar buiten hebben gebracht, zou er nooit zoveel commotie over de zaak zijn geweest, aldus klager. In de tweede plaats betoogt klager dat Vandenbempt foutieve informatie heeft verspreid, en wel door Stijnen en twee verwanten ervan te beschuldigen op het internet supporters te hebben opgeroepen om naar het stadion te komen met spandoeken tegen doelman Coosemans. Klager voert aan dat hij nooit dergelijke oproepen heeft gepost.

Peter Vandenbempt en de VRT zijn van mening dat de journalist zijn opdracht juist naar behoren heeft vervuld door zich niet te beperken tot de persmededeling van Club Brugge, maar door uit te spitten wat de concrete aanleiding is geweest voor de sanctie tegen Stijnen. Het communiqué had het in zeer algemene bewoordingen over een vertrouwensbreuk, en het was dan ook in het publieke belang om mee te delen wat de reden was van die breuk. De clubdirectie had die reden toegelicht op een vergadering waar een dertigtal personen aanwezig was, zodat het op zich al weinig waarschijnlijk was dat dit intern zou blijven. Vandenbempt betwist overigens dat zijn interview de aanleiding is geweest voor de opschudding die de zaak heeft verwekt. Ook andere kranten hebben de feiten uitgespit en aan eigen nieuwsgaring gedaan. Wat het tweede verwijt betreft, betogen Vandenbempt en de VRT dat de feiten gecheckt waren bij verscheidene personen. Op het internet zijn met de alias die gebruikt werd ook berichten gepost waarin sprake was van spandoeken waarin voor de terugkeer van Stijnen werd gepleit, en die dus indirect gericht waren tegen zijn vervanger Coosemans. Vandenbempt en de VRT wijzen er nog op dat klager en de vriendin van Stijn Stijnen de avond na de uitzending de verantwoordelijkheid voor alle geposte berichten op zich hebben genomen, en dat zij daarbij geen enkel voorbehoud hebben gemaakt.

BESLISSING

De sanctie tegen Stijn Stijnen is een nieuwsfeit dat het publiek aanbelangt. Dat een journalist zich daarbij niet beperkt tot een officieel communiqué kan hem bezwaarlijk kwalijk worden genomen. Integendeel, het is juist de taak van de pers om zo correct en volledig mogelijk te informeren over feiten van publiek belang en zich niet te beperken tot officiële mededelingen. De Raad voor de Journalistiek stelt daarbij vast dat het interview sereen en evenwichtig was, met overigens ook ruimte en aandacht voor de positieve kanten van Stijn Stijnen. De commotie die ontstond was niet het gevolg van het interview, maar van de feiten zelf waarop het interview betrekking had. Wat de betwiste informatie over de spandoeken betreft, stelt de Raad vast dat de journalist zich hierover op een correcte manier uitspreekt, op basis van de informatie die hij verkregen had van zijn bronnen. Temeer daar uit de posts zelf ook blijkt dat minstens enkele ervan inderdaad betrekking hadden op spandoeken. Klager en de vriendin van Stijn Stijnen hebben enkele uren na het interview bovendien meegedeeld dat zij de verantwoordelijkheid van alle geposte berichten op zich namen, zonder hierbij enig voorbehoud te maken, dus ook niet met betrekking tot de spandoeken. Het gaat

dan ook niet op om nu alsnog aan te voeren dat een bepaald detail in het interview niet zou kloppen, een bewering die klager bovendien op geen enkele wijze hard maakt.

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 13 oktober 2011